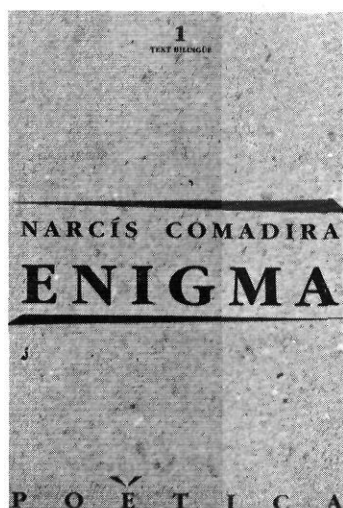

COMADIRA, Narcís: *Enigma*. Barcelona, Ed. 62 / Península, 1985 (Col.lecció "Poètica", núm 1.) 92 ps.

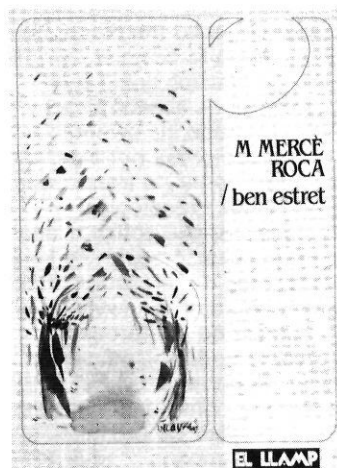
Fou Goethe qui un bon dia se senyà amb l'afirmació següent: "La poesia és el dietari de les emocions del poeta". I podríem partir d'aquest judici per emmarcar una bona part dels fruits poètics catalans que ha

Una reflexió existencial

donat el nostre segle, perquè ha estat aquesta la característica que ha estalviat solucions de continuïtat entre la poesia de Riba i la de Ferrater, o entre la de Rosselló-Pòrcel i la de Vinyoli, a tall d'exemple. És a dir, malgrat la complexitat i la varietat de la poesia catalana del noucentisme ençà, les paraules de l'autor de les *Elegies romanes* representen el fil que uneix una bona part de les creacions poètiques al llarg dels darrers vuitanta anys. En aquest sentit, el llibre de Narcís Comadira editat recentment, no n'és pas una excepció. Ultra l'emotivitat que impregna *Enigma*, però, hi trobem d'altres elements que ja eren presents en els seus poemaris anteriors, tant en els recollits en el volum *El terror i els dies*, com en els escrits posteriorment: la duresa, la ironia, la varietat temàtica... *Enigma*, que ençeta una nova col.lecció que sembla plantejar-se com una mena de diàleg entre dues poètiques, és un llibre in-sòlit i original quant a l'estructura: no és ni un recull de poemes ni un llibre bastit a partir de la unitat: format per un poema-divisa que dona títol al llibre i per quatre parts que d'antuvi

semblen autònomes, aquestes parts mantenen, però, unes relacions i unes recurrències que en havent acabat el llibre, hom pensa que són els fragments d'un tot poètic. La primera —"Emblemes"—, conté poemes llargs i sonets, a través dels quals, amb un to reflexiu que alterna els judicis amb les interrogacions, el poeta repassa records, desitjos i enigmes del futur. La segona part, intitulada "Desfici", és, formalment, un enfilall de poemes breus, si exceptuem el plausible "Martiri de Sant Narcís", però que parteix, com en el primer apartat, de la reflexió existencial, tema que es repeteix a "Triomf de la vida", poema de versos hexasíl·labs, d'una pregona intensitat lírica. La darrera part —"Rèquiem"— que ja fou publicada per M. Plana en una de les seves col.leccions de llibres de bibliòfil, és un exercici virtuos sobre el tema de la mort. Fixem-nos, doncs, que el llibre comença amb variacions sobre la vida i acaba amb un rèquiem: un cant sobre la vida i sobre la mort.

GABRIEL PLANELLA

ROCA, M. Mercè: *Ben estret*. Barcelona, El Llamp, 1986, 96 pp.

En aquest llibre de petit format es recullen una sèrie de narracions breus i de caire intimista, reunides sota tres epígrafs diferents: *Veus de dones*, *Portbou i Vestit de verd i blanc*, més quatre composicions aïllades. Justament amb *Veus de dones*, l'autora va guanyar el premi "Recull" de narrativa de Blanes, l'any 1985. I amb *Vestit de verd i blanc* havia obtingut el segon premi en la convocatòria de l'any 1984, del premi "Just M. Casero" de narració curta de Girona.

A través de l'observació minuciosa del seu entorn immediat, M. Mercè Roca construeix un món de ficció fet de moments petits, de quotidianitats, de

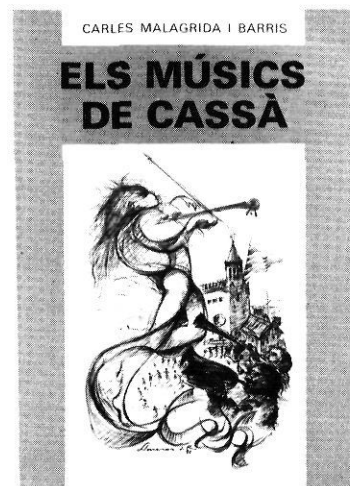
records i de nostàlgies, però també d'esperances, amb un llenguatge planer, ràpid i concís, com aquell al qual ens té acostumats en els seus articles del Punt Diari.

FONTAN, Pere: *El Civisme mundial i la pau*. Editorial Claret, Barcelona, 1986. Col.lecció "Els daus, 79". 104 pp.

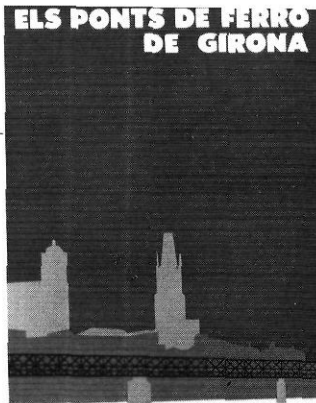
El llibre *El Civisme mundial i la pau*, de l'escriptor Pere Fontan, que acaba de publicar l'editorial Claret, ha merescut la menció d'honor del Jurat del III Premi per a Obres de Civisme "Serra i Moret", per la seva aportació a la causa de la pau.

La tesi central d'aquest estudi gira, en tot moment, entorn de la idea central que la pau entre tots els pobles de la terra només serà possible quan cristal·litzi, en el comportament de la majoria dels homes, l'esperit d'un nou *civisme mundial*, basat en valors planetaris, lliurement assumits per totes les nacions del món. L'autor, esbrina els trets rellevants de la nova ètica de la convivència internacional: l'estima, la justícia, el diàleg, l'educació i l'axiologia universals.

MALAGRIDA i BARRIS, Carles: *Els músics de Cassà*. Diputació de Girona/Ajuntament de Cassà de la Selva, 1a. edició, maig 1986, Girona. 151 pp. Col.lecció Francesc Civil i Castellví - 1.

"Que la vila de Cassà és terra de músics no és pas cap secret per a ningú; més encara: és una frase que va pel camí de convertir-se en un més dels tòpics que circulen per casa nostra". Aquesta afirmació de l'autor d'"*Els Músics de Cassà*" és àmpliament sostinguda amb un exhaustiu treball d'investigació (atractivament il·lustrat) sobre els nombrosos conjunts (instruments i corals) i les destacades individualitats que han anat conformant, a través del temps, l'excel·lent vida musical de Cassà de la Selva, fins arribar als nostres dies, a la *Nit dels Músics* (l'apoteòsica cobla formada per tots els músics cassanencs) i a la penetració dels aires de la modernitat.

PAGÈS i PONS, Joan:
*L'església de Sant Esteve
d'Olot (Notes històriques).*
Alzamora Artgràfica/Diputació
de Girona, 1a. edició, 1986,
Olot. 379 pp.

Heus ací un estudi històric ben singular i específic: la història d'un temple. L'església de Sant Esteve d'Olot, però, no és un edifici qualsevol: en més d'un aspecte és el monument més important d'Olot, fins a ser un símbol de la ciutat. A més, la història de la vida d'aquest edifici, potser fins gairebé avui, és en gran part la història de la capital de la Garrotxa.

A remarcar, la presentació d'aquesta obra, amb tipografia i paper escollits, divisió de capítols i articles que el fan molt manejable, fotografies històriques molt gràfiques, coberta de to antic. Només cal dir que la maqueta ha estat preparada per l'artista olotí Miquel Plana i Corcó, bibliòfil de mèrits reconeguts.

L'obra va ser presentada pel Sr. Josep M. de Solà-Morales, President del Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca, la vigília de Sant Jordi d'enguany.

BOSCH i ARAGÓ, Francesc
Xavier: *Els ponts de ferro de
Girona.* Col·legi Oficial
d'Aparelladors i Arquitectes
de Girona, 1a. edició, 1986,
Girona. 175 pp.

En general, el ferro es va utilitzar en la construcció a partir de l'any 1830, en què el ferro colat o laminat va anar substituïnt la fusta i va demostrar les seves possibilitats constructives. Va ser utilitzat al nostre país, per als mercats, per als edificis industrials, per a les estacions de ferrocarril i per als ponts, i aviat fou emprat en la construcció d'habitatge, i s'anomenà popularment com "l'arquitectura de ferro".

Particularment a Girona, la seva aparició va ser a causa de l'arribada del tren, l'any 1862, però és a partir de l'any 1876 quan es varen instal·lar els ponts metàl·lics que travessen la ciutat per tal de deixar els passos inferiors al trànsit de carruatges i per salvar el pas sobre el riu Onyar.

FABRE, Jaume i ALBERCH,
Ramon: *Jardins del Barri Vell.*
Ajuntament de Girona, 1a.
edició, 1986. 94 pp. Col·lecció
"Guies Urbanes", 3.

Existeixen, al Barri Vell de Girona, una sèrie de jardins closos, que com una catifa se situen davant de moltes cases i palaus configurant per a aquests un espai oposat al del carrer on tenen l'entrada principal i que quasi sempre es troba en un altre nivell.

Bisbes i nobles, burgesos i artesans vinguts a més, van anar transformant les antigues hortes en espais per a l'oci i el descans, on s'hi ha anat construint, sobretot pels voltants del s. XIX, racons meravellosos i secrets. Alguns compostos amb eixos i simetries, altres més espontanis i desorganitzats.

Anuari 1986 de la Garrotxa. Edició especial "L'Olot".
Olot, 1986, 194 ps.

BOSCH i ARAGÓ, Francesc Xavier: *Els ponts de ferro de
Girona.* Girona, Col·legi oficial d'Aparelladors, 1986,
175 ps.

CIRICI, Alexandre: *Museus d'art catalans.* Barcelona, Llibres a mà, 1986, 277 ps.

CLARA, Josep i Pere CORNELLÀ, "Falange Española a les comarques gironines", dins "Plecs d'Història Local", 2, incorporat a *L'Avenç*, 92 (abril 1986), ps. 22-27.

CLARA, Josep: *El federalisme a les comarques gironines*, 1868-1874. Girona, Diputació, 1986, 376 ps.

CONGOST, Rosa: "Reflexions sobre la renda de la terra a la regió de Girona en l'etapa final de l'Antic règim, 1770-1840", dins *Terra, treball i propietat*, Barcelona, Centre de Treball i Documentació-Editorial Crítica, 1986, ps. 247-277.

DALÍ, Anna Maria: *Miratges de Cadaqués.* Barcelona, Nou Art Thor, 1986, 64 ps.

Diputació de Girona: *Campanya de dinamització cultural.*
Girona, Arts Gràfiques Palahí, 1986, 135 ps.

FABRE, Jaume i Ramon ALBERCH: *Jardins del barri vell.*
Girona, Ajuntament, 1986, 97 ps.

FAÑANÁS, Miquel: *Dies irae.* Girona, el Pont de Pedra, 1986, 149 ps.

GIRONELLA, José Ma.: *Los hombres lloran solos.* Barcelona, Planeta, 1986, 539 ps.

GUILLAMON, Julià: "Narcís Monturiol: la ciència i l'aventura com a mite", dins *Serra d'Or*, 317 (febrer de 1986), ps. 103-107.

La veu dels nens. Cinc anys de Jocs Florals Escolars a Girona. A cura de Joaquim Franch i Àngel Daban, amb introducció de Modest Prats. Girona, Ajuntament, 1986, 103 ps.

MIRALLES, Francesc: *Roca-Delpech.* Barcelona, Àmbit, 1986, s.p.

OLIVA, Salvador: *Introducció a la mètrica.* Barcelona, Edicions dels Quaderns Crema, 1986, 112 ps.

OLIVA, Salvador: *El somriure del tigre.* Barcelona, Edicions dels Quaderns Crema, 1986, 88 ps.

PLADEVALL i FONT, Antoni i Antoni SIMON i TARRÉS: *Guerra i vida pagesa a la Catalunya del segle XVII.* Barcelona, Curial, 1986, 146 ps.

Revista de Girona (Literatura-Ciencias-Artes). Tomo XIII (1889). Reedició facsimil patrocinada per la Diputació, 1985, 376 ps.

ROSA - ROC, Carmel: *Quan Catalunya era revolucionària*, 1930-1936, juliol 1936. Salt, Edicions del Pèl, 1986, 173 ps.

SEMPERE, Emili: *La terrissa catalana* (tipologia i terminologia). Barcelona, Edicions de Nou Art Thor, 1985, 64 ps.

SOLER, Jordi: *Històries inventades.* Girona Ràdiocadena, 1986, s.p.

VALLÈS, i ROVIRA, Carles: *Diccionari de l'Alt Empordà* (Històric, geogràfic, biogràfic, gastronòmic, folklòric...) Volum II. Figueres, Carles Vallès editor, 1986, ps. 211-391.

VILALLONGA, Mariàngela: *Els arbres.* Girona, Diputació, 1986, 253 ps.

VILANOVA, Mercè: *Atlas electoral de Catalunya durant la Segona República.* Barcelona, Fundació Bofill-la Magrana, 1986, 389 ps.

Vitrina. Publicació del Museu Comarcal de la Garrotxa. Hivern 85/86. Núm. 1. Olot, 1986, 80 ps.